

Inatenție dlui Părvan,
cu care am vorbit telefonic.

2 ian. 1990
București.

Notă, către redacția „Adevărului”.

- Livia Stancova, istoric, nu are reabilitare și dorință de a se arunca în luptă postidistă, în sens organizatoric-electoral.
- Sunt cercetător la ceace se intitula „Inst. de studii istorice și social-politice” de pe lângă C. C. al P. C. R.
- Am fost membru fondator și redactor al revistei „Magazin istoric”, de la apariție (1967) și până în 1972.
- În 1985, cu dificultăți enorme (am durat 4 ani) am publicat la Ed. St. și enciclopedică „România în vîltoarea anului 1939”.
- Din 1985 (exceptînd un grupaj de corespondențe de lui Emil Cioran apărut în „Revista de istorie și teorie literară”) nu am mai publicat nici un articol, nici un studiu, nici o opinie, nici în presă nici la reviste.
- Lucrez de cca 20 de ani la o fundamentare propriu-zisă a Sistemului și doctrinei politice parlamentar-polidistice din România interbelică, temă auscultată

La toate acestea, pe care, vă rog, insistent,
să nu le considerați o încercare de oportu-
nism... „în mes...”

Adăugăm :

- Telefon 31.55.55. (Livia Sandora)
- Dorința de a fi folosiți, cu cunoștințele,
competențele și cu buna noastră credință.
- Necunoșterea - momentonă - a modu-
lui cum ar putea-o face.

Și, în final, o precizare : am citit acest
prim mesaj unor colegi, prieteni, din
diverse domenii de activitate. S-au arătat
interesati de idee. Ne-au îndemnat
s-o scriem și s-o trimitem la ziare.
Ne-am decis s-o trimitem la „Adevărul”,
datonită mesajului continuă în titulatură sa.

Livia Sandora.
Str. 13 Septembrie, nr. 111,
Bloc 107, etj. VII, apt. 30.

la Ed. științifică și enciclopedică,
încă neterminată, dar aflată în stadiu
avansat de elaborare.

- Vă dau toate aceste detalii, nu pentru
a fi publicate, deoarece, în sine, ele nu
pot să fie considerate purtând aură de
merite sau de o pretentie de „rezistență”!
Toate ce constituie în obligațiile ce mi le-au
asumate în cadrul profesiei. Altfel!
- Le mai dau și pt. a vă aminti,
pe această cale, relativa mea competență
(cunoaștere) în ceea ce constituie experiența
istorică românească privind regimul parla-
mentar, pluripartidist în cei 20 de ani
de funcționare constituțională a democra-
ției românești.
- Ioan Roșca, inginer și matematician,
este fiul meu. El este fermentul și îmbol-
ditorul multora din cercetările și căută-
țile mele. Pe primul plan al activității
lui de electronist și matematician, de
ani de zile, a stat și stă preocupat
de a elabora ceace s-ar putea numi
o etică a științei.